

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 23To/65/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3617010074
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. František Kováč
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2017:3617010074.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Františka Kováča a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Ondreja Samaša na verejnom zasadnutí konanom dňa 5. septembra 2017 prejednal odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry v Partizánskom a obžalovaného J. V.

nar. XX.X.XXXX v L., trvale bytom L. - P. X., V. č. XXX/XX, t.č. v mieste bydliska, ktoré podali proti rozsudku Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/28/2017-159 zo dňa 17.5.2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolania obžalovaného a prokurátora z a m i e t a j ú , pretože nie sú dôvodné.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske č.k. 1T/28/2017-159 zo dňa 17.5.2017 bol obžalovaný J. V. uznaný vinným z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák. s poukazom na § 139 ods. 1 písm. c) Tr. zák. v spojení s § 127 ods. 4 Tr. zák., pretože dňa 11.12.2016 v čase okolo 21:00 hod. v L., časť P. X., V. XXX/XX v obývacích priestoroch rodinného domu, v kuchynskej časti sa vyhrážal svojim rodičom T. V. a G. Z. V., že ich zabije a podpáli, vulgárne im nadával, čím svojim konaním u poškodeného T. V. a poškodenej G. Z. V. vzbudil dôvodnú obavu o svoj život a zdravie tým, že svoje vyhrážky naplní, v dôsledku čoho nastal u nich stav vyššieho tiesnivého pocitu.

Bol za to odsúdený podľa § 360 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona, § 36 písm. l/, písm. n/ Trestného zákona, § 37 písm. h/, písm. m/ Trestného zákona, § 42 ods. 1 Trestného zákona, § 41 ods. 1 Trestného zákona, § 49 ods. 2 Trestného zákona na súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov nepodmienečne. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Trestného zákona súd obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd zároveň zrušil výrok o treste trestného rozkazu Okresného súdu Partizánske č. k. 1T/79/2016-56 zo dňa 08.12.2016, právoplatného dňa 09.03.2017 ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením stratili podklad.

Tento rozsudok nenadobudol právoplatnosť, pretože bol napadnutý odvolaniami prokurátora okresnej prokuratúry a obžalovaného. Odvolanie prokurátora smerovalo proti výroku o treste a podstatou jeho odvolania bolo podľa jeho názoru pochybenie súdu prvého stupňa, ktorý obžalovanému priznal aj poľahčujúcu okolnosť v zmysle ustanovenia § 36 písm. n) Tr. zák., a to napomáhanie pri objasňovaní trestnej činnosti. Pre naplnenie tejto poľahčujúcej okolnosti je vyžadovaná aktívnejšia účasť páchatel'a ako samotné priznanie sa k trestnému činu. Poukazoval na postoj obžalovaného k prípravnému konaniu a samotnému vyšetrovaniu, keď bol prokurátor svedkom toho, ako vyšetrovatel'ka doslovne obvineného prosila, aby sa dostavil na výsluch. Ďalej poukazoval tiež na predchádzajúcu súdnu trestnosť obžalovaného a na to, že uloženie súhrnného trestu odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby vo výmere 7 mesiacov je potom neprimerane mierne. Pri nepriznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. n) Tr. zák. mala byť u obžalovaného upravená trestná sadzba vo výmere

16 mesiacov až 36 mesiacov a z tejto sadzby mal súd pri ukladaní trestu vychádzať. Žiadal preto, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d) Tr. por. zrušil napadnutý rozsudok vo výroku o treste a vo veci rozhodol sám tak, že po priznaní poľahčujúcej okolnosti podľa § 36 písm. l) Tr. zák. a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. h), písm. m) Tr. zák. uloží obžalovanému trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby so spodnou hranicou 16 mesiacov a hornou hranicou 36 mesiacov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný sa svojím odvolaním domáhal uloženia miernejšieho trestu, najmä trestu odňatia slobody s podmieneným odkladom, keď poukazoval na svoje rodinné pomery, na to, že nástupom výkonu trestu by stratil zamestnanie a utrpela by najmä jeho rodina a maloleté deti.

Obhajca obžalovaného na verejnom zasadnutí konanom o odvolaniach doplnil odvolanie obžalovaného v tom zmysle, že považuje rozsudok súdu prvého stupňa za vecne správny, poukázal pritom na rozhodnutia Krajského súdu Trenčín 23To/100/2015 a tiež rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Tdo/63/2016, v ktorých bola otázka priznania poľahčujúcej okolnosti vyhlásením o vine obžalovaným na hlavnom pojednávaní vyriešená, a preto navrhol odvolanie prokurátora zamietnuť a rozsudok súdu prvého stupňa potvrdiť.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolaní podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., na podklade podaných odvolaní vykonal verejné zasadnutie a postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku o treste napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolania obžalovaného ani prokurátora nie sú dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaniami vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

V rámci preskúmania súdom prvého stupňa zisteného a ustáleného skutkového stavu odvolací súd vzhľadom na vyhlásenie obžalovaného o vine na hlavnom pojednávaní preskúmal tento výrok len z hľadiska možného pochybenia, ktoré by zakladalo podanie dovolania, pričom v tomto smere žiadne pochybenie nezistil.

Ani po preskúmaní výroku o treste nezistil odvolací súd zo strany súdu prvého stupňa žiadne pochybenie. Tak predovšetkým obžalovaný sa v prípravnom konaní ku skutku doznal a tento aj úprimne oľutoval, ako to vyplýva nielen z jeho výpovede pred sudcom pre prípravné konanie pri rozhodovaní o väzbe, ale aj zo zápisnice o jeho výsluchu. Správne mu bola priznaná poľahčujúca okolnosť v zmysle § 36 písm. l) Tr. zák. Aj keď stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. Tpj 55/2016 vyhlásenie o vine na hlavnom pojednávaní považuje za priznanie obžalovaného a vylučuje ho vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. n) Tr. zák., na druhej strane pripúšťa per analogiam za tejto situácie mimoriadne zníženie trestu odňatia slobody podľa § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Tr. zák. Takýto postup by eventuálne prichádzal u obžalovaného do úvahy, a preto podľa názoru odvolacieho súdu by náprava rozsudku v tomto smere bola iba čisto formalistická a trest uložený obžalovanému súdom prvého stupňa k trestu, ktorý by u obžalovaného takýmto postupom prichádzal do úvahy uložiť, sa odvolaciemu súdu nejavil neprimeraným, tak ako to má na mysli ustanovenie § 321 ods. 1 písm. e) Tr. por. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd nepovažoval za potrebné napadnutý rozsudok vo výroku o treste z dôvodu odvolania prokurátora meniť.

Súd prvého stupňa potom po zohľadnení všetkých okolností majúcich vplyv na ukladanie trestu a dodržaním základných zásad pre ukladanie trestu, vyplývajúcich z ustanovenia § 34 ods. 1 Tr. zák. uložil obžalovanému súhrnný trest odňatia slobody nad spodnou hranicou trestnej sadzby § 360 ods. 2 Tr. zák., ktorý aj odvolací súd považuje za spravodlivý a plne spôsobilý splniť svoj účel v zmysle príslušných ustanovení Trestného zákona. Keďže odvolací súd nezistil ani pochybenie súdu prvého stupňa pri zaradovaní obžalovaného na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, odvolania obžalovaného ako aj prokurátora podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon nepripúšťa žiadny ďalší riadny opravný prostriedok.